

Liturgický program od 20. júna 2011 – do 26. júna 2011

Deň	Čas a miesto	Úmysel
Pondelok 20.6.	Vyšná Rybnica 17.00 - sv. liturgia	+ Ján rod. Gejgušová
	Vyšné Remety 18.00 - sv. liturgia	+ Mária, Jozef rod. Bencul'aková
Utorok 21.6.	Vyšné Remety 18.00 - sv. liturgia + moleben	+ Jolana, Ján, Karol rod. Lamerová
Streda 22.6.		
Štvrtok 23.6.	Sviatok najsvätejšej Eucharistie	
	Vyšná Rybnica 17.00 -sv. liturgia + euch. pob. Vyšné Remety 18.15 -sv. liturgia + euch. pob.	+ Juraj a ostatní z rod. Mišovej + Ján, Ján, Ján, Alžbeta, Anna rod. Mackulinová
Piatok 24.6.	Narodenie Jána Krstiteľa	
	Vyšná Rybnica 17.00 sv. liturgia + myrovanie Vyšné Remety 18.15 sv. liturgia + myrovanie	+ Ján, Anna, Eduard, Anna + Anna, Juraj rod. Mandičaková
Sobota 25.6.	Vyšná Rybnica 7.30 - sv. liturgia	+ Helena, Mária, Michal rod. Streňová
Nedeľa 26.6.	2. nedeľa po Päťdesiatnici <i>/Mesačná zbierka na chrám/</i>	
	Vyšné Remety 8.30 - sv. liturgia Vyšná Rybnica 10.00 - sv. liturgia	* za veriacich z farnosti * Ján s rod.

POKOJ VÁM

Roč.5, číslo 25.

Farský týždenník pre farnosť Vyšná Rybnica

Vezmem čašu spásy

Slovo „krv“ sa objavuje vo viac ako trisťpäťdesiatich veršoch vo Svätom písme a viac ako štyristokrát celkovo. Čo také na krvi priťahovalo pozornosť Izraelitov?

Krv predstavovala dve základné premisy v židovskej viere: obeť a život. Všetci dobre poznáme, ako sa tieto dve premisy spájali v židovskej tradícii obety krvi obetovaných zvierat, ktorou sa očisťovali od hriechu. Ak sa na to pozeráme spätne, vidíme, ako tento staroveký spôsob očisťovania sa predurčil spôsob božskej obety, ktorú Ježiš priniesol, aby spasil svet.

Keď slávime svätú liturgiu a prijímame Ježišovu predrahou krv v Eucharistii, slávime zmluvu, ktorú s nami uzavrel Boh skrze krv, ktorú Ježiš vylial za nás na kríži. Pijeme jeho krv a slávime skutočnosť, že táto krv zmyla naše hriechy. Ale je tu ešte niečo. Starý zákon vraví: "Veď duša živočicha je v krvi a v nej je život" (Lv 17, 11). Bez krvi, ktorá prúdi v našich žilách a tepnách, prináša výživu nášmu telu a kyslík nášmu mozgu, by sme zomreli. Je to krv, ktorá nás udržiava pri telesnom živote - a práve tak nás Ježišova krv udržiava pri duchovnom živote. Jeho predrahá krv z nás nielen zmýva hriechy. Cez ňu do nás aj preteká nadprirodzený život a udržiava nás v kontakte s nebeským Otcem. Bez Ježišovej krvi by sme nemohli byť duchovne zdraví a vitálni.

Vo štvrtok budeme sláviť slávnosť Kristovho tela a krvi, obráťme svoju myseľ na Ježiša a jeho dar nadprirodzeného života. Pripomeňme si, že Cirkev povstala jeho krvou. A uvedomme si, že "kalich dobrorečenia, ktorému dobrorečíme", je našou účasťou na Kristovej krvi (1 Kor 10, 16).

DÔVERA

„Domová dôverníčka“

Susedia bývajúci v tejto štvrti strednej vrstvy boli nanajvýš uzavretí a žiarliví na svoje súkromie. Zdravili sa zo slušnosti vtedy, keď sa venovali starostlivosti o svoje autá, nič viac. Bol to úspech, keď sa podarilo zhromaždiť ich na schôdzi, aby si zvolili domového dôverníka, ktorý by im pomohol vymôcť zlepšenie služieb, ktoré nefungovali tak, ako mali. Novopečená dôverníčka sa dostavila do domu jednej susedky s akousi zámienkou. Susedka ju prijala so slušnosťou a uviedla ju do obývačky, kde žiaril krásny betlehem, plný starožitných, krásne zladených figuriek. Zazvonil telefón a hostiteľka odbehla do vedľajšej izby zdvihnúť a potom sa vrátila, aby sa venovala návšteve. Keď dôverníčka odišla, susedka upratovala obývačku a ihneď si všimla, že chýbali niektoré porcelánové figurky a najkrajšie zvieratka z betlehema. Istota, že zlodejkou bola dôverníčka, bola absolútna, pretože nikto iný do toho domu nevstúpil. Susedka bola reklamovať svoje figurky a zlodejka predstierala nevinu pomedzi slzy a rozhorčenie. Tie milované ozdôbky boli stratené. Ale taktiež sa stratila dôvera k tejto žene.

Bez dôvery sa nedá žiť

Dôvera je istota, ktorú máme v poctivosť a dobré úmysly ostatných. Zdravé je v našich vzťahoch ku všetkým predpokladať ich dobrú vôľu. Táto dôvera udržiava našu nádej, že druhí sa k nám budú správať tak, ako my k nim. Keď máme možnosť vybrať si priateľov, ktorí tvoria náš sociálny okruh, túto dôveru prejavujeme prirodzeným spôsobom. Viac úsilia nás to stojí, keď nás obklopujú takí, ktorých sme si sami nevybrali a stýkame sa s nimi len náhodne.

Ak sa poznáme a milujeme, máme k sebe väčšiu dôveru. Žiť obklopení ľuďmi, ktorým nemôžeme dôverovať, nás robí uzavretými, odmeranými, bojzlivými, neschopnými nadviazať bližší vzťah. Pretože nemáme dôveru, zatvárame sa vo svojom dome a žijeme život iných v telenovelách, pretože nemáme vlastný život.

Ak žijeme hľadajúc všade zlo, zlo aj nájdeme
Strach zo zlých úmyslov ostatných nás robí prehnane opatrnými, až tak, že prežívame skutočné utrpenie. Istý zamestnávateľ mnohých pracovníkov hovorieval, že radšej by bol, keby ho vykradli, než by mal zle zmýšľať o svojich spolupracovníkoch. Je to zvláštne, ale jeho zamestnanci dokázali aj bez dozoru nesklamovať dôveru svojho šéfa. Taktiež je treba povedať, že prílišná dôvera je hriechom naivity a oplatí sa pripomenúť si, že „príležitosť robí zlodeja“, a že nie je správne uvádzať nevinných do pokušenia.

Naučiť dôverovať

Rastúca a všadeprítomná zločinnosť nás núti dávať deťom pravidlá, ako sa majú správať pred neznámymi. Ale taktiež ich máme naučiť zdravo dôverovať druhým. A aj tu, ako vždy, ich naučíme dôverovať tak, že budeme mať v nich dôveru. Dôverujeme im vtedy, keď im veríme a berieme ich vážne. Ale keďže sa formujú, musíme chápať, že keď zlyhajú, tak im preto nevezmeme našu dôveru. Aj ony musia dôverovať svojim rodičom a dospelým osobám, preto sa snažme ich neoklamať, ani im nesľubovať niečo, čo nesplníme, pretože my na to ľahko zabudneme, ale oni si to zapamätajú na celý život. Často ku mne prichádzajú deti z iných farností, aby som sa im podpísal do zošitka, ktorý im dali katechéti, aby si boli istí, že deti sa zúčastňujú na prikázaných bohoslužbách. Zvyknem po nich poslať katechetom diskretný odkaz, v ktorom ich žiadam, aby dôverovali slovu dieťaťa, ktoré je hodné dôvery a že nepotrebuje mať podpis, aby dokázalo, že si splnilo povinnosť. Ak im nedôverujeme, čo ich tým učíme?

Dôvera v Boha

Jedna z definícií viery je: dôverovať Bohu. Vkladáme svoju dôveru v pravdivosť a dobrotu Božiu. Existujú však aj extrémny, ako keď diabol pokúšal Ježiša, aby sa hodil z vrcholu chrámu dole, lebo anjeli ho zachytili, aby si neublížil. Ježiš satanovi pripomenul, že nemáme pokúšať Boha. (Mt 4,7) Pokúšať Boha znamená nerozumne sa vystaviť zlu alebo nebezpečenstvu, dúfajúc, že Boh nás zachráni. Toto je zneužitie dôvery.

Dobrý návrh:

Buďme my sami ľuďmi hodnými dôvery kvôli poctivosti nášho života a dobrého plnenia si našich povinností.